

مرور اخبار

پیام تبریک رئیس جمهوری ارمنستان به

رئیس جمهوری ایران

عالیجناب آقای محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور جدیدالانتخاب جمهوری اسلامی ایران

عالیجناب

از طرف مردم جمهوری ارمنستان و شخصاً اینجناب بمناسبت انتصاب جنابعالی در مقام عالی رئیس جمهور کشور دوست تبریک می گویم.
در ارمنستان روابط با جمهوری اسلامی ایران بسیار مهم ارزیابی می شود.

امیدوارم، که در دوران ریاست جنابعالی روابط دو کشور به مسیر رو به توسعه خود ادامه داده و بیاس مردم دو کشور موفقیت‌های روزافزون خواهند داشت.

فرصت را مغتنم شمرده برای عالیجناب تندرستی و موفقیت، و برای ملت دوست ایران صلح و رفاه آرزو دارم.

با احترام فائقه

روبرت کوچاریان رئیس جمهوری ارمنستان

هایاستانی هانراپتوتیون ۱۳۸۴/۴/۷

خبر ورزشی از حضور تیم بوکس ایران در

ارمنستان

در چارچوب مقدمات قهرمانی جهان، اردوی مشترک ورزشکاران بوکس ارمنستان و ایران با دیدار دوستانه ای به پایان رسید. در مسابقات آزمایشی ویژه و منحصر بفردی که در سالن باشگاه دینامو برگزار شد ورزشکاران ارمنی با نتیجه ۴:۸ به پیروزی رسیدند.

پس از فروپاشی نظام شوروی چنین مسابقات و پیکارهای تیمی در ارمنستان برگزار نشده بود. ورزشکاران هوانس دانلیلیان (۴۸ کیلوگرم)، گاپریل تولماجیان (۵۴ کیلوگرم)، هاروتیون توماسیان (۵۷ کیلوگرم)، هراچیک جاواخیان (۶۰ کیلوگرم)، آرتاک مالومیان (۹۱ کیلوگرم) از ایروان، آرتیوم هوانیسیان (۶۴ کیلوگرم) از گیومری، ساموئل ماطوسیسیان (۶۹ کیلوگرم) از وانادزور و آندرانیک هاکوپیان (۷۵ کیلوگرم) از اجمیا تزیان با پیکار و پیروزی خود در موفقیت تیم ما سهم داشتند. مالومیان در دور دوم پشت سر هم مسابقه در این وزن شرکت کرد و همانند بازی در ایران، در مقابل همان رقیب به پیروزی دست یافت.

در بازی وزنه‌های سنگین که از کشور ما آرسن گالستیان از مدرسه تربیت بدنی بوکس شرکت داشت نتیجه صفر-صفر حاصل شد که برای این عرصه امری غیرعادی است.

بمنظور کسب توضیحاتی درخصوص این دیدار با رافائل مهربان مربی اصلی تیم ملی ارمنستان و مربی سابقه اتحاد جماهیر شوروی گفتگو کردیم.

- این یکی از مراحل مقدماتی بود. هدف اصلی دیدار این بود که ورزشکاران در حضور تماشاگران با یکدیگر به پیکار بپردازند. مایل بودم آمادگی روانی آنها را محک بزنم. از این لحاظ از ورزشکارانی که در مسابقات قهرمانی جهان در پاییز آینده بدانها امید بسته ام، راضی هستم. به لحاظ سایر کیفیت‌های آمادگی در این مرحله از آنها انتظاراتی نداشتم. و حین مسابقات قهرمانی ارمنستان در ۵ ژوئیه نیز انتظاراتی نخواهم داشت. بسیار مهمتر است که برای مسابقات بین المللی بزرگ سواستروپل در تاریخ ۲۵-۱۷ ژوئیه آمادگی داشته باشند.

سؤال- آیا می توان گفت که در باشگاه دینامو هسته اصلی تیم

ارمنستان را دیدیم؟

جواب- در این چهار وزن از اعضاء تیم منظور نکرده بودم، چون هنوز در جستجو هستم. این ورزشکاران را با ضمانت مربیانمان انتخاب کرده بودم تا از نزدیک با آنها آشنا شوم. نگرانی هم از بابت وزن ۵۷ کیلوگرم دارم. البته از هاروتیون توماسیان راضی نیستم. به همین دلیل هم ادگار مانوکیان برنده مدال در مسابقات جوانان اروپا را نیز امتحان کردم.

در شرایط نبود مارات توماسیان وضعیت نامشخصی در وزن سنگین هم حاکم است. در وزن ۸۱ کیلوگرم والری میکائیلیان حضور یافت که از آستاراخان دعوت شده بود. وی حین تمرینات تأثیر خوبی بر جای گذاشته بود اما در اینجا ما را ناامید کرد. با وجودی که با آسیب جزئی در ناحیه پا شرکت کرد.

سؤال- ایرانیها تا چه حد رقیبان مناسبی برای مسابقات آزمایشی

هستند؟

جواب- تیم ایران در مکان ۳-۲ آسیا است. همه ورزشکارانی که در اینجا حضور یافتند نیز قهرمانان و برندگان آسیا هستند. برای پیروزی در برابر ایران هم آمادگی تاکتیکی هم جسمانی و هم تکنیکی لازم است. مایل بودم آمادگی روانی آنها را امتحان کنم.

هایوتس آشخار ۱۳۸۴/۴/۷

تفسیر وزارت خارجه روسیه از انتخابات در

قره باغ

بنابر گزارش خبرگزاری آرم اینفو در تفسیر وزارت امور خارجه روسیه در رابطه با انتخابات پارلمانی ۱۹ ژوئن در جمهوری قره باغ کوهستانی گفته می شود که روند حل مسالمت آمیز درگیری قره باغ کوهستانی نباید به برگزاری انتخابات در قره باغ بستگی داشته باشد.

در تفسیر وزارت امور خارجه روسیه گفته می شود: «معلوم است که مسکو بطور پیگیرانه از اصل تمامیت ارضی آذربایجان و همچنین دیگر موازین و اصول اساسی حقوق بین المللی حمایت می کند. روسیه قره باغ کوهستانی را بعنوان کشور مستقل نمی پذیرد. بنظر ما هویت آتی آن باید بدون اعمال زور و تهدید زور و تنها در نتیجه مذاکرات سیاسی بین تمامی طرفین در چارچوب روند مینسک تعیین شود. در مسکو فکر می کنند که روند حل مسالمت آمیز درگیری نباید به برگزاری انتخابات در قره باغ بستگی داشته باشد. بویژه می خواهیم تأکید کنیم که شهروندان روسیه فدرال که بعنوان ناظر در انتخابات شرکت می کردند، بنابر ابتکار خود و با هویت شخصی در قره باغ کوهستانی بسر می بردند.

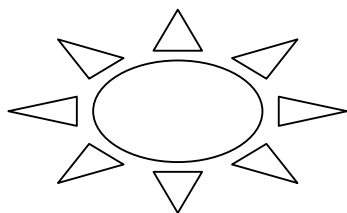
آورد و در جنگهای حدیبیه و یمامه و فتوح شام حضور داشت و یک چشم خود را در جنگ یرموک از دست داد، و در جنگهای قادسیه و نهاوند و همدان و جز آن نیز شرکت داشت. مغیره اول کسی بود که پس از رحلت پیغمبر (ص) از ماجرای سقیفه بنی ساعده آگاه گشت و جریان را به اطلاع عمر بن خطاب رسانید. شاید اگر هوش و تیزی او نبود، مسیر تاریخ اسلام عوض می شد و خلافت در قبضه انصار مدینه قرار می گرفت. بعدها از طرف خلیفه دوم به حکومت بصره منصوب گردید؛ ولی دیر زمانی نگذشت که به زنا متهم شده نزدیک بود حد زنا از طرف خلیفه عمر بر او جاری شود که به علت لکنت زبان احد از شهود زیاد بن ابیه از مجازات و همچنین ولایت بصره معاف گردید. مغیره بن شعبه یکی از عوامل غیر مستقیم در قتل خلیفه دوم عمر بوده است؛ چون اگر غلام ایرانیش ابولؤلؤ بر اثر ظلم و ستم وی شکایت به خلیفه نمی برد قطعاً آن واقعه رخ نمیداد. مغیره سالها حکومت کوفه را داشت و چون عثمان کشته شد، گوشه نشینی اختیار کرد. در وقایع جمل و صفین شرکت نداشت ولی می گویند در اجماع حکمین دست اندر کار بوده است. برای اثبات حب دنیا و مادی گری مغیره بن شعبه همین بس که چون تشخیص داد حضرت علی (ع) از دنیا روی بر تافته است جانب معاویه را گرفت و به سوی شام روانه شد.

در پیمان صلح بین امام حسن مجتبی (ع) و معاویه حاضر و ناظر بود و چون معاویه خواست عبدالله بن عمر عاص را به حکومت کوفه بگمارد از باب خیر خواهی! گفت: «ای پسر سفیان، پدر را به حکومت مصر و پسر را به حکومت کوفه می گماری و خویشان را در میان دو فک شیر شرز قرار می دهی؟» معاویه از این سخن بیمناک شد و صلاح در آن دید که مغیره را کماکان به حکومت کوفه منصوب دارد تا خسارت انزوا و گوشه نشینی چند ساله را از بیت المال کوفه جبران کند.

پس از چندی عمر و عاص به جریان قضیه و سعایت مغیره واقف شد و برای آنکه خدعه و نیزنگ مغیره را بلاجواب نگذارد به معاویه فهمانید که پول در دست مغیره به سرعت ذوب می شود، مصلحت در این است که دیگری عهده دار امر خراج کوفه گردد و مغیره فقط به کار نماز و اجرای احکام و تعالیم اسلامی بپردازد. معاویه نصیحت عمر و عاص را بکار بست و مغیره را تنها مسئول و متصدی کار جنگ و نماز کرد.

دیر زمانی نگذشت که بین عمر و عاص و مغیره بن شعبه اتفاق ملاقات افتاد. عمرو عاص نیشخندی زد و گفت: «هذه بتلك» یعنی: این به آن در!

بدیهی است ترجمه این اصطلاح عربی به صورت "این به آن در" در میان ایرانیان مصطلح گردیده، رفته رفته به صورت ضرب المثلی درآمده است. مغیره بن شعبه به سال ۴۷ هجری در کوفه به مرض طاعون درگذشت و در همان جا به خاک سپرده شد.

در رابطه با روسیه می توان گفت که آن در همکاری نزدیک با همکاران خود در چارچوب ریاست مشترک گروه مینسک سازمان همکاری و امنیت اروپا (آمریکا، روسیه، فرانسه) منبعذ نیز بطور فعال در امر حل سریع تر درگیری به آذربایجانها و ارامنه کمک خواهد کرد». گولوس آرمنی ۱۳۸۴/۶/۴

امثال و حکم

مطالب این بخش از کتاب "ریشه های تاریخی امثال و حکم" تألیف زنده یاد مهدی پرتوی آملی گرفته شده است

این به آن در

گاهی اتفاق می افتد که افرادی در مقام قدرت نمایی بر می آیند و زیان و ضرر مادی یا معنوی می رسانند. شک نیست که طرف مقابل هم دست به کار می شود و تا عمل دشمن را کاملاً پاسخ نگوید از پای نمی نشیند. عبارت مثلی بالا هنگامی عمل متقابل مورد استفاده قرار میگیرد، ولی این ضرب المثل به قدری ساده و پیش پا افتاده به نظر می رسد که شاید کمتر کسی تصور کند برای این سه کلمه عامیانه هم ریشه تاریخی وجود داشته باشد در حالی که فی الواقع جریان تاریخی زیر موجب اشتهار آن گردیده است.

مغیره بن شعبه از بزرگان عرب و معاصر حضرت علی بن ابیطالب (ع) و معاویه بود. در زیرکی و استفاده از موقع به شهادت غالب مورخان اسلامی جزء چهار تن از دهه های عرب - پس از معاویه و عمر و عاص و زیاد بن ابیه - شناخته میشود. فراست و تیزهوشی او تا به حدی بود که به قول جرجی زیدان: «اگر شهر هشت دروازه ای باشد و از هیچ دروازه آن بدون فریب و فسون کسی بیرون آمدن نتواند، مغیره از تمام آن هشت دروازه بیرون می جهد». باری، مقصد و مقصود مغیره صرفاً احراز مقام و تجمع مال و مکتب بود؛ و به همین جهت شخصیت افراد را به تناسب مقام و قدرتشان می سنجید و اگر در راه حصول مقصودش صدها تن کشته می شدند پروایی نداشت. این خوی و سرشت نکوهیده به هنگام شباب و جوانی در نهادش خمیره گرفته بود؛ کما اینکه نسبت به همشهریانش، یعنی دوازده تن از مردم طائف غدر و حيله کرد، به این ترتیب که ممزوجی از شراب و بیهوشی به آنها خوراند، سپس همگی را کشت و اموالشان را برداشته در شهر مدینه به خدمت رسول اکرم (ص) عرضه داشت.

حضرت از قبول اموال مسرقه امتناع ورزید و فرمود: «در غدر و حيله خیر و برکت نیست».

مغیره عرض کرد که پس از ارتکاب این عمل به دین اسلام مشرف گردیده و اکنون متحیر است که چه بکند؟

پیامبر اسلام فرمود: «اسلام به گذشته کاری ندارد و آنرا فراموش می کند». یا به گونه ای دیگر: «اسلام روی گذشته را می پوشاند و عطف به ماسبق نمی کند».

خلاصه مطلب آنکه مغیره بن شعبه در سال پنجم هجرت اسلام